

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εβδομήντα Εννέα

Αποκαλύπτοντας την Αποστασία του 1888: Διδάγματα από τη Δεύτερη Γενεά του Λαοδικειανού Αντβεντισμού

Jeff Pippenger
2024-02-12

Η δεύτερη γενεά του Λαοδικειανού Αντβεντισμού εμφανίσθηκε το 1888, και η γενεά εκείνη παριστάνεται συμβολικώς στο όγδοο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, ως το δεύτερο βδέλυγμα, το οποίο αντιπροσωπεύεται από τα «δωμάτια των εικονισμών του».

Και εισήλθον και είδον· και ιδού, πᾶν εἶδος ἐρπόντων και βδελυκτῶν θηρίων, και πάντα τὰ εἰδῶλα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ἐγγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ τοίχου κύκλῳ κύκλῳ. Καὶ ἐβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ οἴκου Ἰσραήλ ἴσταντο ἐνώπιόν τους, και ἐν μέσῳ αὐτῶν ἰστάμενος ἦν ὁ Ἰααζανίας υἱὸς τοῦ Σαφάν, ἕκαστος δὲ ἀνὴρ εἶχεν τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· και νέφος παχὺ θυμιάματος ἀνέβαιεν. Καὶ εἶπεν πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἶδες τί ποιοῦσιν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου Ἰσραήλ ἐν τῷ σκότει, ἕκαστος ἐν τοῖς ταμείοις τῶν εἰδώλων αὐτοῦ; Διότι λέγουσιν· Ὁ Κύριος δὲν μᾶς βλέπει· ὁ Κύριος ἐγκατέλειψε τὴν γῆν. Ἰεζεκιήλ 8:10–12.

Οι θάλαμοι των εικόνων συμβολίζουν τα πονηρά μυστικά που βρίσκονται μέσα στις καρδιές εκείνων που παριστάνονται ως οι πρεσβύτεροι άνδρες, και έχουν εισαγάγει αυτήν ακριβώς την πονηρία όχι μόνο στους θαλάμους της διάνοιάς τους, αλλά και στους θαλάμους του αγιαστηρίου του Θεού.

Μη φάγης τον ἄρτον ἐκεῖνου που ἔχει πονηρόν οφθαλμόν, μηδὲ ἐπιθυμήσης τα ἐκλεκτά αὐτοῦ ἐδέσματα· διότι καθὼς λογίζεται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοιοῦτος εἶναι· «Φάγε και πίε», λέγει πρὸς σε· ἀλλὰ ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν εἶναι μετὰ σου. Παροιμία 23:6, 7.

Η πονηρία των θαλάμων των εικόνων είναι γραμμένη τόσο επάνω στους τοίχους του ναού όσο και στους τοίχους της διάνοιας των πρεσβυτέρων. Οι κρυφοί θάλαμοι των εικόνων του δευτέρου βδελύγματος του ογδού κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύουν τη δεύτερη γενεά του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, και από τα τέσσερα βδελύγματα το δεύτερο βδέλυγμα αφιερώνει περισσότερο χρόνο για να τονίσει μία συλλογική αποστασία, μολονότι και τα τέσσερα βδελύγματα παρουσιάζονται ως τελούμενα από τους άνδρες που υποτίθεται ότι ήσαν οι φύλακες του λαού.

«Το σημεῖο της λύτρωσης ἔχει τεθεῖ ἐπάνω σε ἐκείνους “που στενάζουν και βοοῦν για ὅλα τα βδελύγματα που γίνονται”. Τώρα ὁ ἄγγελος του θανάτου ἐξέρχεται, ὅπως παριστάνεται στο ὄραμα του Ιεζεκιήλ ἀπὸ τους ἄνδρες με τα φονικά ὅπλα, στους οποίους δίνεται ἡ ἐντολή: “Θανατώσατε ολοτελῶς γέρους και νέους, και παρθένας, και μικρά παιδιά, και γυναῖκες· ἀλλὰ μη πλησιάσετε κανέναν ἄνθρωπο ἐπάνω στον ὁποῖο εἶναι το σημεῖο· και ἀρχίστε ἀπὸ το αγιαστήριό Μου.” Λέγει ὁ προφήτης: “Και ἀρχισαν ἀπὸ τους πρεσβυτέρους που ἦσαν ἐνώπιον του οἴκου.” Ἰεζεκιήλ 9:1–6. Το ἔργο της καταστροφῆς ἀρχίζει ἀνάμεσα σε ἐκείνους που ἔχουν

ομολογήσει ότι είναι οι πνευματικοί φύλακες του λαού. Οι ψευδείς φύλακες είναι οι πρώτοι που πέφτουν. Δεν υπάρχει κανείς για να τους λυπηθεί ή να τους φεισθεί. Άνδρες, γυναίκες, νεάνιδες και μικρά παιδιά αφανίζονται μαζί.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 656.

Η αποστασία που σηματοδοτεί την έλευση της δεύτερης γενεάς συνδέεται ειδικώς με την ηγεσία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, όπως εκληρώθηκε κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνδιάσκεψης του 1888 στη Μινεάπολη. Παριστάνεται με την έκφραση «οι πρεσβύτεροι του οίκου του Ισραήλ» και επίσης με τους «εβδομήκοντα άνδρες». Εβδομήκοντα πρεσβύτεροι συνδέονταν με το έργο του Μωυσή, και η δεύτερη ομάδα μαθητών του Ιησού αποτελούνταν από εβδομήκοντα άνδρες. Το «εβδομήκοντα» αντιπροσωπεύει την ηγεσία, όπως και «οι πρεσβύτεροι». Το δεύτερο βδέλυγμα δίδει πρόσθετη έμφαση στην ηγεσία, και, πράττοντας τούτο, δίδει έμφαση στο βδέλυγμα ως συνδεδεμένο με μια συλλογική αποστασία της ηγεσίας.

Ανάμεσα στους εβδομήντα πρεσβυτέρους στεκόταν «ο Ιεζονίας, ο υιός του Σαφάν». Το όνομα «Ιεζονίας» σημαίνει «εισακουσμένος από τον Θεό», και αντιπροσωπεύει μια ηγεσία που επαναστάτησε ακριβώς κατά τον καιρό που ο Θεός μιλούσε· διότι άκουσε τον Θεό, αλλά αρνήθηκε να υπακούσει, επειδή διεκήρυττε ότι ο Θεός είχε εγκαταλείψει τον λαό Του και ότι ο Θεός δεν έβλεπε ό,τι συνέβαινε στα κρυφά δωμάτια. Ο Ιεζονίας ήταν «υιός του Σαφάν», και το όνομα «Σαφάν» σημαίνει «κρύπτω». Το πλαίσιο της δεύτερης γενεάς αντιπροσωπεύει μια ανταρσία της ηγεσίας, η οποία επαναστάτησε ακριβώς στον καιρό που ο Θεός μιλούσε, και πίστευαν ότι ο Θεός ούτε έβλεπε ούτε ενδιαφερόταν για τις πράξεις τους.

Η αδελφή White κατέγραψε ότι της εδείχθησαν οι συνομιλίες της ηγεσίας του Λαοδικειανού Αντβεντισμού κατά τη Γενική Διάσκεψη του 1888. Κατά τη Γενική Διάσκεψη του 1888, ο Θεός έδειξε στην αδελφή White τις συναθροίσεις των ηγετών, τις οποίες είχαν μεταξύ τους όταν νόμιζαν ότι ο Θεός δεν άκουγε. Εκεί, μέσα στη μυστικότητα των δωματίων τους, μιλούσαν κακό εναντίον της αδελφής White, του υιού της, και των πρεσβυτέρων Jones και Waggoner. Πίστευαν ότι μπορούσαν να ομιλούν ελευθέρως, διότι ο Θεός δεν ήταν δυνατόν να τους δει στα ιδιωτικά τους διαμερίσματα, αλλά ο Θεός έδειξε ακριβώς αυτές τις συνομιλίες στην προφήτιδα. Ήσαν σε εταιρική συνάθροιση, και σύμφωνα με τη θεόπνευστη μαρτυρία άκουγαν το μήνυμα της όψιμης βροχής, αλλά αρνήθηκαν να ακούσουν.

Τι ήταν εκείνο που είχε παραγάγει μια ηγεσία η οποία εκδήλωσε τόσο απροκάλυπτη ανταρσία το 1888, ώστε η Αδελφή Ουάιτ να τη συγκρίνει με την ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών;

«Όταν φωτισθείτε από το Άγιο Πνεύμα, θα δείτε όλη εκείνη την πονηρία στη Μινεάπολη όπως πραγματικά είναι, όπως τη βλέπει ο Θεός. Εάν δεν σας ξαναδώ ποτέ σε αυτόν τον κόσμο, να είστε βέβαιοι ότι σας συγχωρώ τη λύπη και τη θλίψη και το βάρος ψυχής που μου επιβάλατε χωρίς καμία αιτία. Αλλά, για χάρη της ψυχής σας, για χάρη Εκείνου που πέθανε για σας, θέλω να δείτε και να ομολογήσετε τα σφάλματά σας. Πράγματι, ενωθήκατε με εκείνους που αντιστάθηκαν στο Πνεύμα του Θεού. Είχατε όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που χρειαζόσασταν ότι ο Κύριος εργαζόταν μέσω των Αδελφών Τζόουνς και Ουάγκονερ· όμως δεν δεχθήκατε το φως· και, ύστερα από τα αισθήματα που καλλιεργήθηκαν, τα λόγια που ειπώθηκαν εναντίον της αλήθειας, δεν αισθανθήκατε έτοιμοι να ομολογήσετε ότι είχατε πράξει εσφαλμένα, ότι

αυτοί οι άνδρες είχαν μήνυμα από τον Θεό, και ότι είχατε καταφρονήσει τόσο το μήνυμα όσο και τους αγγελιοφόρους.»

«Ποτέ πριν δεν έχω δει ανάμεσα στον λαό μας τέτοια σταθερή αυτάρεσκη αυτοϊκανοποίηση και απροθυμία να δεχθεί και να αναγνωρίσει το φως, όπως εκδηλώθηκε στη Μινεάπολη. Μου έχει δειχθεί ότι ούτε ένας από την ομάδα εκείνων που έτρεφαν το πνεύμα που εκδηλώθηκε σε εκείνη τη συνάθροιση δεν θα είχε ξανά καθαρό φως, ώστε να διακρίνει την πολυτιμότητα της αλήθειας που τους εστάλη από τον ουρανό, μέχρις ότου ταπεινώναν την υπερηφάνειά τους και ομολογούσαν ότι δεν κινούνταν από το Πνεύμα του Θεού, αλλά ότι ο νους και η καρδιά τους ήταν γεμάτα από προκατάληψη. Ο Κύριος επιθυμούσε να πλησιάσει σε αυτούς, να τους ευλογήσει και να τους θεραπεύσει από τις αποστασίες τους, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να ακούσουν. Κινούνταν από το ίδιο πνεύμα που ενέπνευσε τον Κορέ, τον Δαθάν και τον Αβιράμ. Εκείνοι οι άνδρες του Ισραήλ ήταν αποφασισμένοι να αντισταθούν σε κάθε απόδειξη που θα αποδείκνυε ότι έσφαλλαν, και προχωρούσαν όλο και περισσότερο στην πορεία της αποξένωσής τους, μέχρις ότου πολλοί παρασύρθηκαν για να ενωθούν μαζί τους.»

«Ποιοί ήταν αυτοί; Όχι οι ασθενείς, όχι οι αμαθείς, όχι οι αδιαφώτιστοι. Μέσα σε εκείνη την ανταρσία υπήρχαν διακόσιοι πενήντα άρχοντες, ονομαστοί μέσα στη συναγωγή, άνδρες περιώνυμοι. Ποια ήταν η μαρτυρία τους; “Πάσα η συναγωγή είναι αγία, έκαστος εξ αυτών, και ο Κύριος είναι εν μέσω αυτών· διατί λοιπόν υψώνετε εαυτούς υπεράνω της συναγωγής του Κυρίου;” [Αριθμοί 16:3]. Όταν ο Κορέ και οι σύντροφοί του αφανίσθηκαν υπό την κρίση του Θεού, ο λαός, τον οποίον είχαν εξαπατήσει, δεν διέκρινε τη χείρα του Κυρίου σε αυτό το θαύμα. Ολόκληρη η συναγωγή, το επόμενο πρωί, κατηγόρησε τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας: “Εσείς εφονεύσατε τον λαό του Κυρίου” [Εδάφιο 41], και η πληγή ήλθε επάνω στη συναγωγή, και περισσότεροι από δεκατέσσερις χιλιάδες αφανίσθηκαν.»

«Όταν είχα αποφασίσει να φύγω από τη Μινεάπολη, ο άγγελος του Κυρίου στάθηκε πλάι μου και είπε: “Όχι έτσι· ο Θεός έχει έργο για σένα να επιτελέσεις σε τούτο τον τόπο. Ο λαός επαναλαμβάνει την ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβιράμ. Σε έχω θέσει στη θέση που σου αρμόζει, την οποία εκείνοι που δεν βρίσκονται στο φως δεν θα αναγνωρίσουν· δεν θα προσέξουν τη μαρτυρία σου· αλλά Εγώ θα είμαι μαζί σου· η χάρη Μου και η δύναμή Μου θα σε στηρίζουν. Δεν είναι εσένα που καταφρονούν, αλλά τους αγγελιοφόρους και το μήνυμα που αποστέλλω στον λαό Μου. Έδειξαν περιφρόνηση προς τον λόγο του Κυρίου. Ο Σατανάς έχει τυφλώσει τα μάτια τους και έχει διαστρέψει την κρίση τους· και αν δεν μετανοήσει κάθε ψυχή γι’ αυτή την αμαρτία της, αυτή την ακαθαγίαστη ανεξαρτησία που προσβάλλει το Πνεύμα του Θεού, θα περπατούν στο σκοτάδι. Θα μετακινήσω τη λυχνία από τον τόπο της, αν δεν μετανοήσουν και δεν επιστρέψουν, ώστε να τους θεραπεύσω. Έχουν σκοτίσει την πνευματική τους όραση. Δεν ήθελαν να φανερώσει ο Θεός το Πνεύμα Του και τη δύναμή Του· διότι έχουν πνεύμα χλευασμού και αποστροφής προς τον λόγο Μου. Επιπολαιότητα, ματαιολογία, χωρατά και αστείσμοι ασκούνται καθημερινά. Δεν έθεσαν την καρδιά τους στο να Με εκζητήσουν. Περπατούν στο φως των σπινθήρων που οι ίδιοι άναψαν, και αν δεν μετανοήσουν, θα κατακλιθούν μέσα σε θλίψη. Ούτω λέγει ο Κύριος· Στάσου στη θέση του καθήκοντός σου· διότι Εγώ είμαι μαζί σου και δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω.” Αυτά τα λόγια από τον Θεό δεν τόλμησα να τα παραβλέψω.»

«Το φως έλαμπε στο Battle Creek με καθαρές, λαμπρές ακτίνες· αλλά ποιοι από εκείνους που έλαβαν μέρος στη συνάθροιση στη Minneapolis ήλθαν στο φως και έλαβαν τους πλούσιους θησαυρούς της αλήθειας, τους οποίους ο Κύριος τούς έστειλε από τον ουρανό; Ποιοι βάδισαν βήμα προς βήμα με τον Ηγέτη, τον Ιησού Χριστό; Ποιοι έκαναν πλήρη ομολογία του εσφαλμένου ζήλου τους, της τύφλωσής τους, των ζηλοτυπιών τους και των πονηρών υπονοιών τους, της εναντίωσής τους προς την αλήθεια; Ούτε ένας· και εξαιτίας της μακρόχρονης παραμέλησής τους να αναγνωρίσουν το φως, αυτό τους άφησε πολύ πίσω· δεν αυξάνονταν στη χάρη και στη γνώση του Χριστού Ιησού του Κυρίου μας. Απέτυχαν να λάβουν την αναγκαία χάρη, την οποία θα μπορούσαν να είχαν λάβει, και η οποία θα τους είχε καταστήσει ισχυρούς άνδρες στη θρησκευτική πείρα.»

«Η στάση που ελήφθη στη Μινεάπολη υπήρξε, καθώς φαίνεται, ένα ανυπέρβλητο εμπόδιο, το οποίο σε μεγάλο βαθμό τους έκλεισε μαζί με αμφιβάλλοντες, με αμφισβητίες, με τους απορρίπτοντες την αλήθεια και τη δύναμη του Θεού. Όταν επέλθει άλλη κρίση, εκείνοι που επί τόσο καιρό αντιστάθηκαν σε αποδείξεις σωρευμένες επάνω σε αποδείξεις θα δοκιμαστούν και πάλι στα σημεία όπου απέτυχαν τόσο φανερά, και θα τους είναι δύσκολο να δεχθούν εκείνο που είναι από τον Θεό και να απορρίψουν εκείνο που είναι από τις δυνάμεις του σκότους. Γι' αυτό, η μόνη ασφαλής πορεία τους είναι να περιπατούν με ταπεινωση, ισιώνοντας τα μονοπάτια για τα πόδια τους, μήπως το χωλό παρεκκλίνει από την οδό. Έχει ύψιστη σημασία με ποιους συναναστρεφόμαστε, αν δηλαδή είναι με ανθρώπους που περιπατούν με τον Θεό και πιστεύουν και Τον εμπιστεύονται, ή με ανθρώπους που ακολουθούν τη δική τους υποτιθέμενη σοφία, περιπατώντας στο φως των σπινθήρων που οι ίδιοι άναψαν.»

«Ο χρόνος και η φροντίδα και ο κόπος που απαιτήθηκαν για να εξουδετερωθεί η επιρροή εκείνων οι οποίοι εργάστηκαν εναντίον της αλήθειας υπήρξαν φοβερή απώλεια· διότι θα μπορούσαμε να είχαμε προηγηθεί κατά έτη στην πνευματική γνώση· και πάρα πολλές ψυχές θα μπορούσαν να είχαν προστεθεί στην εκκλησία, εάν εκείνοι που όφειλαν να είχαν περπατήσει στο φως είχαν προχωρήσει στο να γνωρίσουν τον Κύριο, ώστε να γνωρίσουν ότι η έξοδος Του είναι προετοιμασμένη όπως η αυγή. Αλλ' όταν τόσος πολύς κόπος πρέπει να δαπανάται μέσα στην ίδια την εκκλησία για να εξουδετερώνεται η επιρροή εργατών οι οποίοι στάθηκαν ως γρανιτένιο τείχος εναντίον της αλήθειας που ο Θεός στέλνει στον λαό Του, ο κόσμος αφήνεται σε συγκριτικό σκότος.»

«Ο Θεός ήθελε οι σκοποί να εγερθούν και, με ενωμένες φωνές, να αποστείλουν ένα σαφές και αποφασιστικό μήνυμα, δίνοντας στη σάλπιγγα βέβαιο ήχο, ώστε ο λαός να σπεύσει όλος στη θέση του καθήκοντος και να εκπληρώσει το μέρος του στο μεγάλο έργο. Τότε το ισχυρό, καθαρό φως εκείνου του άλλου αγγέλου, ο οποίος καταβαίνει από τον ουρανό έχοντας μεγάλη εξουσία, θα είχε γεμίσει τη γη με τη δόξα του. Είμαστε χρόνια πίσω· και όσοι στάθηκαν μέσα σε τύφλωση και παρεμπόδισαν την πρόοδο αυτού ακριβώς του μηνύματος, το οποίο ο Θεός ήθελε να εξέλθει από τη συνέλευση της Μινεάπολης ως λύχνος καιόμενος, έχουν ανάγκη να ταπεινώσουν τις καρδιές τους ενώπιον του Θεού και να δουν και να κατανοήσουν πώς το έργο παρεμποδίστηκε από την τύφλωση του νου τους και τη σκληρότητα της καρδιάς τους».

Manuscript Releases, τόμος 14, 107–111.

Τι ήταν εκείνο που είχε παραγάγει μια ηγεσία η οποία εκδήλωσε τόσο απροκάλυπτη ανταρσία το 1888, ώστε η Αδελφή White την παρομοίασε με την ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών; Η απάντηση, αναμφίβολα, βρίσκεται στην ανταρσία του 1863, η οποία προετοίμασε την οδό για εκείνο που ειπώθηκε στον Ιεζεκιήλ ότι θα ήταν ακόμη μεγαλύτερα βδελύγματα. Η απόρριψη των «επτά καιρών» του Λευιτικού είκοσι έξι και η εισαγωγή ενός κίβδηλου χάρτη θα δημιουργούσαν την αναγκαιότητα να υποστηριχθεί το κίβδηλο του 1863. Έτσι, ο Miller θα έβλεπε τα πετράδια του να διασκορπίζονται και να καλύπτονται με απορρίμματα και κίβδηλα πετράδια και νομίσματα. Το κοσμικό ρητό λέγει: «η ιστορία γράφεται από τους νικητές».

Αν και δεν είναι στην πραγματικότητα οι νικητές, εκείνοι που ηγούνται της Λαοδικειακής Αντβεντιστικής εκκλησίας έχουν δαπανήσει χρόνο και προσπάθεια για να κατασκευάσουν ένα ιστορικό αφήγημα που υποστηρίζει την αυξανόμενη αποστασία μέσα από τις τέσσερις γενεές, σε μια προσπάθεια να παρουσιάσουν εκείνη την αποστασία υπό ένα φως πολύ διαφορετικό από την πραγματική ιστορία που έχει καταγραφεί από τους ουράνιους αγγέλους. Η αναθεώρηση της ιστορίας αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα των Ιησουιτών της Καθολικής Εκκλησίας, και ο ιστορικός αναθεωρητισμός υπήρξε πάγιο μέσο και επάγγελμα των Λαοδικειακών Αντβεντιστών ιστορικών. Εκείνο που γράφεται στις ημέρες μας από Λαοδικειακούς Αντβεντιστές «ιστορικούς» σχετικά με τη σύνοδο της Γενικής Διάσκεψης της Μινεάπολης αποτελεί κλασικό παράδειγμα ιστορικού αναθεωρητισμού.

Ενδέχεται να υπήρξαν μερικοί από τους στασιαστές εκείνης της συνδιάσκεψης οι οποίοι τελικώς μετενόησαν, αλλά η εξαίρεση στον κανόνα δεν αναιρεί τον κανόνα. Στη Sister White δόθηκε εντολή να παραμείνει και να καταγράψει τη συνάθροιση, διότι η ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών επαναλαμβανόταν. Το να δομούν οι Αντβεντιστές ιστορικοί τη μαρτυρία γύρω από το αν το μήνυμα της δικαιοσύνης διά της πίστεως έγινε κατανοητό ή δεν έγινε κατανοητό, απορρίφθηκε ή δεν απορρίφθηκε, ή κατόπιν έγινε αποδεκτό, σημαίνει ότι αποφεύγουν την εμπνευσμένη μαρτυρία περί μιας ανταρσίας η οποία προτυπωνόταν από τον Κορέ, τον Δαθάν και τον Αβειρών.

Ποιον από εκείνους τους τρεις στασιαστές έδειχνε η καταγραφή του Μωυσή ότι κατόπιν μετανόησε και έγινε πάλι δεκτός στην ηγεσία μαζί με τον Μωυσή;

«Ο Κορέ, το ηγετικό πνεύμα σε αυτό το κίνημα, ήταν Λευίτης, από τη συγγένεια του Καάθ, και εξάδελφος του Μωυσή· ήταν άνθρωπος ικανός και επιδραστικός. Αν και είχε οριστεί για την υπηρεσία της σκηνης του μαρτυρίου, είχε καταστεί δυσαρεστημένος με τη θέση του και επεδίωκε την αξία του ιερατείου. Η απονομή στον Ααρών και στον οίκο του του ιερατικού αξιώματος, το οποίο προηγουμένως είχε περιέλθει στον πρωτότοκο υιό κάθε οικογένειας, είχε προκαλέσει ζήλια και δυσαρέσκεια, και επί κάποιο χρονικό διάστημα ο Κορέ αντιτασσόταν κρυφά στην εξουσία του Μωυσή και του Ααρών, μολονότι δεν είχε τολμήσει καμία φανερή πράξη ανταρσίας. Τελικά συνέλαβε το τολμηρό σχέδιο να ανατρέψει τόσο την πολιτική όσο και τη θρησκευτική εξουσία. Δεν παρέλειψε να βρει συμπαθούντες. Κοντά στις σκηνές του Κορέ και των Κααθιτών, στη νότια πλευρά της σκηνης του μαρτυρίου, βρισκόταν το στρατόπεδο της φυλής του Ρουβήν, και οι σκηνές του Δαθάν και του Αβειρών, δύο αρχόντων αυτής της φυλής, ήταν πλησίον της σκηνης του Κορέ. Οι άρχοντες αυτοί ενώθηκαν πρόθυμα

με τα φιλόδοξα σχέδιά του. Εφόσον κατάγονταν από τον πρωτότοκο υιό του Ιακώβ, ισχυρίζονταν ότι η πολιτική εξουσία ανήκε σε αυτούς, και αποφάσισαν να μοιραστούν με τον Κορέ τις τιμές του ιερατείου.»

Η κατάσταση του αισθήματος μεταξύ του λαού ευνοούσε τα σχέδια του Κορέ. Μέσα στην πικρία της απογοητεύσεώς τους, οι προηγούμενες αμφιβολίες, η ζήλια και το μίσος τους είχαν επανέλθει, και πάλι τα παράπονά τους στρέφονταν εναντίον του υπομονετικού ηγέτη τους. Οι Ισραηλίτες έχαναν διαρκώς από τα μάτια τους το γεγονός ότι βρίσκονταν υπό θεία καθοδήγηση. Λησμονούσαν ότι ο Άγγελος της διαθήκης ήταν ο αόρατος ηγέτης τους, ότι, καλυμμένη από τον νεφελώδη στύλο, η παρουσία του Χριστού προπορευόταν αυτών, και ότι από Αυτόν ο Μωυσής λάμβανε όλες τις οδηγίες του.

«Δεν ήσαν πρόθυμοι να υποταχθούν στην τρομερή απόφαση ότι όλοι έπρεπε να πεθάνουν στην έρημο· και γι' αυτό ήσαν έτοιμοι να αρπαχθούν από κάθε πρόφαση, ώστε να πιστεύσουν ότι δεν ήταν ο Θεός αλλά ο Μωυσής εκείνος που τους οδηγούσε και που είχε εκφωνήσει την καταδίκη τους. Οι καλύτερες προσπάθειες του πραοτάτου ανθρώπου επάνω στη γη δεν μπόρεσαν να καταπραΰνουν την ανταρσία αυτού του λαού· και, μολονότι τα σημεία της δυσαρέσκειας του Θεού για την προηγούμενη διαστροφή τους ήσαν ακόμη ενώπιόν τους, στις διασπασμένες τάξεις τους και στους ελλείποντες από τον αριθμό τους, δεν έλαβαν το μάθημα κατάκαρδα. Και πάλιν υπεκύφθησαν εις τον πειρασμό». Πατριάρχαι και Προφήται, 395, 396.

Ο Λαοδικειανός Αντβεντισμός άρχισε το 1856, και το 1863 έγινε η νομίμως καταχωρισμένη Λαοδικειανή Αντβεντιστική εκκλησία. Όπως έχει ήδη εξετασθεί σε προηγούμενα άρθρα, δεν υπάρχει καμία θεόπνευστη μαρτυρία ότι η Λαοδίκεια σώζεται ποτέ. Δεν μπορεί να σωθεί, εκτός εάν μετανοήσει για την κατάστασή της και αποδεχθεί την εμπειρία που αντιπροσωπεύεται από τη Φιλαδέλφεια. Η Λαοδίκεια είναι ένας λαός που κρίνεται, καθώς εξεμείται από το στόμα του Κυρίου. Ως Λαοδικειανή εκκλησία, η θεόπνευστη μαρτυρία προσδιορίζει ότι η εκκλησία ήταν προορισμένη να περιπλανηθεί στην έρημο, όπως ο αρχαίος Ισραήλ.

Ποιος από τους επαναστάτες του αρχαίου Ισραήλ περιπλανήθηκε στην έρημο επί σαράντα έτη και κατόπιν εισήλθε στη Γη της Επαγγελίας; Ούτε μία ψυχή, και η περιπλάνησή τους προεικόνιζε την περιπλάνηση του σύγχρονου Ισραήλ.

Η ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών (η οποία προτυπώνει την ανταρσία του 1888) θεμελιώθηκε στην απροθυμία τους να αποδεχθούν την κρίση που εκδόθηκε επί του λαού, με την οποία τους οριζόταν να περιπλανώνται επί σαράντα έτη στην έρημο. Η ανταρσία του 1888 θεμελιώθηκε στην απόρριψη εκ μέρους της ηγεσίας της διακήρυξης που τους προσδιόριζε ως Λαοδίκεια και τους όριζε να περιπλανώνται επί πολλά ακόμη έτη στην έρημο εξαιτίας της ανυποταγής τους.

«Το μήνυμα που μας δόθηκε από τους Α. Τ. Jones και Ε. J. Waggoner είναι το μήνυμα του Θεού προς την εκκλησία της Λαοδίκειας, και αλίμονο σε όποιον ομολογεί ότι πιστεύει την αλήθεια και όμως δεν αντανάκλα προς τους άλλους τις ακτίνες που δόθηκαν από τον Θεό.»
The 1888 Materials, 1053.

Οι παλαιοί άνδρες, οι οποίοι έπρεπε να είναι οι φύλακες του λαού το 1888, πίστευαν ότι ήσαν «πλούσιοι και επλουτισμένοι με αγαθά». Θα εξετάσουμε τι παρήγαγε αυτή την κατάσταση πριν από το 1888, στο επόμενο άρθρο.

«Η ψυχή μου καταθλίβεται βαθύτατα βλέποντας πόσο γρήγορα ορισμένοι, οι οποίοι έχουν λάβει φως και αλήθεια, θα δεχθούν τις απάτες του Σατανά και θα γοητευθούν από μια νόθα αγιότητα. Όταν οι άνθρωποι απομακρύνονται από τα ορόσημα που ο Κύριος έχει θέσει, ώστε να κατανοούμε τη θέση μας όπως έχει προσδιοριστεί στην προφητεία, πορεύονται χωρίς να γνωρίζουν πού υπάγουν.»

«Αμφιβάλλω αν η γνήσια ανταρσία θεραπεύεται ποτέ. Μελετήστε στο *Πατριάρχες και Προφήτες* την ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών. Αυτή η ανταρσία επεκτάθηκε, περιλαμβάνοντας περισσότερους από δύο άνδρες. Ηγήθηκαν αυτής διακόσιοι πενήντα άρχοντες της συναγωγής, άνδρες ονομαστοί. Ονομάστε την ανταρσία με το αληθινό της όνομα και την αποστασία με το αληθινό της όνομα, και έπειτα σκεφθείτε ότι η εμπειρία του αρχαίου λαού του Θεού, με όλα τα επιλήψιμα χαρακτηριστικά της, καταγράφηκε πιστά ώστε να περάσει στην ιστορία. Η Γραφή δηλώνει: “Ταύτα δε ... εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους τα τέλη των αιώνων έφθασαν.” Και αν άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι έχουν τη γνώση της αλήθειας, έχουν απομακρυνθεί τόσο πολύ από τον Μεγάλο τους Ηγέτη ώστε να λάβουν τον μεγάλο ηγέτη της αποστασίας και να τον ονομάσουν Χριστόν δικαιοσύνη ημών, τούτο συμβαίνει διότι δεν έχουν καταβεί βαθιά στα μεταλλεία της αλήθειας. Δεν είναι σε θέση να διακρίνουν το πολύτιμο μετάλλευμα από την ευτελή ύλη.»

«Διαβάστε τις προειδοποιήσεις που δίδονται τόσο άφθονα στον Λόγο του Θεού σχετικά με τους ψευδοπροφήτες, οι οποίοι θα εισέλθουν με τις αιρέσεις τους και, ει δυνατόν, θα πλανήσουν αυτούς τούτους τους εκλεκτούς. Με αυτές τις προειδοποιήσεις, γιατί η εκκλησία δεν διακρίνει το ψευδές από το γνήσιο; Εκείνοι που κατά οποιονδήποτε τρόπο έχουν έτσι παραπλανηθεί χρειάζεται να ταπεινωθούν ενώπιον του Θεού και να μετανοήσουν ειλικρινά, επειδή τόσο εύκολα εφέρθησαν εις πλάνην. Δεν διέκριναν τη φωνή του αληθινού Ποιμένου από εκείνη ενός ξένου. Ας επανεξετάσουν όλοι οι τοιούτοι αυτό το κεφάλαιο της εμπειρίας τους.»

«Επί περισσότερο από μισόν αιώνα ο Θεός δίδει στον λαό Του φως μέσω των μαρτυριών του Πνεύματός Του. Μετά από όλον αυτόν τον χρόνο, έχει αφεθεί σε ολίγους άνδρες και στις συζύγους τους να αποπλανήσουν ολόκληρη την εκκλησία των πιστών, διακηρύσσοντας ότι η κυρία White είναι απατεών και πλάνος; “Από τους καρπούς αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς”.»

«Εκείνοι που μπορούν να αγνοούν όλες τις αποδείξεις τις οποίες ο Θεός τους έχει δώσει και να μετατρέπουν εκείνη την ευλογία σε κατάρα, ας τρέμουν για την ασφάλεια των ίδιων των ψυχών τους. Η λυχνία τους θα αφαιρεθεί από τη θέση της, εκτός αν μετανοήσουν. Ο Κύριος έχει προσβληθεί. Το λάβαρο της αλήθειας, των μηνυμάτων του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου, έχει αφεθεί να σύρεται μέσα στη σκόνη. Εάν επιτραπεί στους σκοπούς να παραπλανούν τον λαό με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα θεωρήσει ορισμένες ψυχές υπεύθυνες για έλλειψη οξείας διάκρισης, ώστε να διακρίνουν τι είδους τροφή δινόταν στο ποίμνιό Του.»

«Έχουν συμβεί αποστασίες, και ο Κύριος επέτρεψε ζητήματα αυτής της φύσεως να αναπτυχθούν στο παρελθόν, ώστε να δείξει πόσο εύκολα ο λαός Του θα παραπλανηθεί όταν εξαρτάται από τα λόγια των ανθρώπων αντί να ερευνά ο ίδιος τις Γραφές, όπως έκαναν οι ευγενείς Βεροιείς, για να διαπιστώσει αν τα πράγματα αυτά είναι έτσι. Και ο Κύριος επέτρεψε να συμβούν τέτοια πράγματα, ώστε να δοθούν προειδοποιήσεις ότι τέτοια πράγματα θα λάβουν χώρα.»

«Η ανταρσία και η αποστασία βρίσκονται στον ίδιο τον αέρα που αναπνέουμε. Θα επηρεασθούμε από αυτές, εκτός αν, διά της πίστεως, κρεμάσουμε τις αβοήθητες ψυχές μας επάνω στον Χριστό. Εάν οι άνθρωποι παραπλανώνται τόσο εύκολα τώρα, πώς θα σταθούν όταν ο Σατανάς θα υποδυθεί τον Χριστό και θα επιτελεί θαύματα; Ποιος θα μείνει ασάλευτος τότε από τις διαστρεβλώσεις του—καθώς θα ομολογεί ότι είναι ο Χριστός, ενώ δεν θα είναι παρά ο ίδιος ο Σατανάς που αναλαμβάνει το πρόσωπο του Χριστού και, κατά φαινόμενο, επιτελεί τα έργα του Χριστού; Τι θα συγκρατήσει τον λαό του Θεού ώστε να μη δώσει την αφοσίωσή του σε ψευδοχρίστους; “Μη υπάγετε οπίσω αυτών.”»

«Τα δόγματα πρέπει να γίνονται σαφώς κατανοητά. Οι άνθρωποι που γίνονται δεκτοί να κηρύττουν την αλήθεια πρέπει να είναι εδραιωμένοι· τότε το σκάφος τους θα αντέξει σε θύελλα και τρικυμία, επειδή η άγκυρα τους κρατεί στερεά. Οι πλάνες θα αυξάνονται, και οφείλουμε να ονομάζουμε την ανταρσία με το ορθό της όνομα. Πρέπει να στεκόμαστε έχοντας ενδυθεί ολόκληρη την πανοπλία. Σε αυτή τη σύγκρουση δεν αντιμετωπίζουμε μόνον ανθρώπους, αλλά αρχές και εξουσίες. Διότι δεν παλαίουμε εναντίον σαρκός και αίματος. Ας αναγνωσθεί προσεκτικά και με έμφαση στις εκκλησίες μας το Εφεσίους 6:10–18.» Notebook Leaflets, 57, 58.